

Фармерське життя

THE FARMER'S LIFE

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

PIK XII. Ч. 10 (570). СЕРЕДА, 4 БЕРЕЗНЯ 1936. WINNIPEG, MAN. WEDNESDAY, MARCH 4th, 1936. No. 10 (570). VOL. XII.

Парламент Франції затвердив пакт взаємної допомоги з СРСР

Париж, Франція. — 353 голосами проти 164 французького парламент затвердив 27-го лютого радянсько-французький пакт взаємної допомоги. Перед голосуванням в справі одобрення договору консервативні і фашистські послідовники в залі парламенту крики і бучу, погрожуючи з боку уряду.

Згідно з цією угодою Франція має прийти на допомогу Радянському Союзу, якщо він буде заатакований на заході (Німеччиною, Польщею), а Радянський Союз має прийти на допомогу Франції, якщо її заатакує Німеччина.

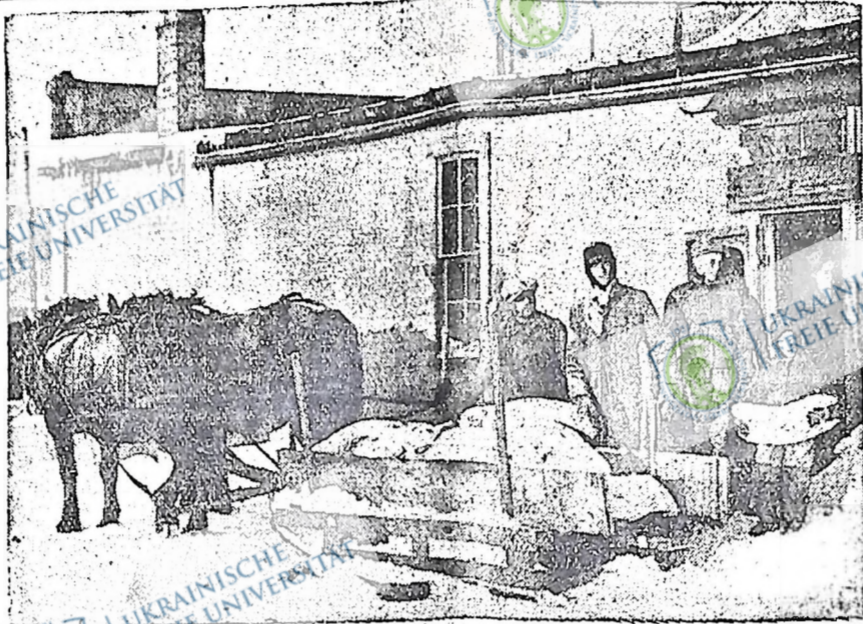
Затверджена угода уповноважує президента Альберта Ле-

бруна "ратифікувати і перевести в життя протокол, підписаний в Парижі між Радянським Союзом і Францією в травні 1935 року". Його підписали: за Францію колишній прем'єр Лаваль, а за Радянський Союз комісар закордонних справ Літвінов.

Згідно з умовою будуть перебудовані західні залізничні лінії Радянського Союзу, на перебудову яких Франція дає велику позику. Генеральні штаби Франції й Радянського Союзу, як з'являють газети, розробили спільний план оборони на випадок нападу.

Останні телеграми з'являють, що Муссоліні й Гітлер дуже обурені затвердженням цього пакту.

Вугілля і пожива для ізолюваного міста в спол. державах

Сині зі насипні на 20 стій високі від різали були містечко Гетфілд, в стейті Мічигані, довше, як на місяць від решти світа. Фотографія представляє першу доставку вугілля і поживи, яку виладовають з саней, що з великим трудом пробиваєся.

Доглес не спішиться зі своїм приїздом до Алберти

Едмонтон, Алта. — Стосунки майора С. Г. Доглеса з соціал-кредитовим урядом Алберти знаходяться минулої неділі в стані непевності після того, як уряд Абергарта обмінявся з ним каблеграмами при кінці тижня.

Одно є певне: майор, батько соціального кредиту, ще й досі не приїхав до Алберти, щоб перевести в життя грошову реформу прем'єра Абергарта, влановану на основі Доглесових теорій.

В неділю вечером прем'єр Абергарт, промовляючи в Келгарі, остерігав Доглеса. У своїй промові Абергарт сказав, що коли Доглес не приїде до Алберти, то албертський уряд дістане "іншого експерта".

Абергарт висловив велике здивування, що майор Доглес заявив, що його контракт з албертським урядом не покриває встановлення соціального кредиту в Алберті. "Я вірю,

що "годинні" реконструкційні "годинні", покриває прийнятті соціал-кредитового плану", сказав Абергарт.

Абергарт вислав вже кілька каблеграм до Доглеса в Англії, щоб той приїхав до Алберти, але Доглес ще й досі не приїхав. Минулого тижня Абергарт заявив, що сподівається його приїзду кінці цього місяця.

Група соціал-кредитивців в Провост, 175 миль від Едмонта, домагається від уряду Абергарта негайного проїзду Доглеса "на його власних умовах". Це значить, що фермери домагаються від Абергарта акції в справі обіцяних дивідендів.

Згадуючи про це домагання фермерів, Абергарт сказав у своїй промові, що фермери в Провост не слідять за "розвитком подій". Уряд вислав кілька каблеграм до Доглеса, в яких запрошували його приїждати, а коли він не приїде, то ми дістанемо іншого експерта", заявив Абергарт.

ТУБЕРКУЛОЗ СЕРЕД КОРІВ В СПОЛ. ДЕРЖАВАХ

Вашингтон. — Др. Р. Молер, голова бюро тваринництва при департаменті промислу, заявив в конгресі, що несповна половина одного проценту рогатої худоби в Спол. державах є заражена туберкульозом. Найбільше поширеним є туберкульоз між чередами худоби в стейтах Нью Йорк і Каліфорнія.

Рік тому, говорив Молер, в стейті Нью Йорк було 180,000 голів туберкульозної худоби, а в стейті Каліфорнія 160,000. В цих двох стейтах було 60 процент всєї туберкульозної худоби в Спол. державах. Але останніми часами число туберкульозної худоби в Каліфорнії зменшилося на половину, а в Нью Йорку на дві треті.

Уряд назначив комісію для розслідування умов в канадських тюрмах

Оттава, 28 лютого. — Уряд назначив вчора комісію для проведення слідства і провірення тюремної системи в Канаді. На чолі комісії буде Дж. Арчамбо, суддя вищого суду в Монреалі, а членами її назначено Р. С. Крейга, адвоката в Вінніпегу, Г. Ендерсона, журналіста з Торонто і Арно Фрейзера, адвоката в Оттаві.

Підозрюють, що хтось підпалив школу

Блейн Лейк, Саск. — Девять миль на схід від цього містечка згоріла минулої неділі респектабельна школа, яка коштувала \$4,000 і була одною з найкращих шкіл в околиці. Вогонь побачено в год. 6:30 рано і на протязі двох годин з будинку і всього того, що в ньому було, осталися лише шкарпетки. Підозрюють, що школу хтось підпалив.

Блейн Лейк, Саск. — Девять миль на схід від цього містечка згоріла минулої неділі респектабельна школа, яка коштувала \$4,000 і була одною з найкращих шкіл в околиці. Вогонь побачено в год. 6:30 рано і на протязі двох годин з будинку і всього того, що в ньому було, осталися лише шкарпетки. Підозрюють, що школу хтось підпалив.

Вудсворт домагається націоналізації індустрії і фінансових інституцій

Оттава. — Провідник Сісієф Д. С. Вудсворт промовляючи в парламенті минулого четверга в парламенті про націоналізацію індустрії і фінансових та торговельних організацій, які знаходяться зараз в приватних руках і оперують на велику шкату для народу цієї країни.

Предложення резолюції викликало в парламенті гарячі дебати між послами Сісієф з одного боку, і консервативними та ліберальними послами, з другого. Посли обох капіталістичних партій гостро атакували лідера Сісієф за предложення цієї резолюції. Дж. Р. МекНікол, консервативний посол з округу Давенпорт, Торонто, заявив, що всі прогресивні організації є комуністич-

Говорючи до своєї резолюції, Вудсворт заявив: "Змінюєся або вмирає". Цей універсальний закон пристосований і до людей і до природи, говорив він. Якщо теперішній економічний лад не зміниться, цивілізація загине. Якщо ж не владніть засобами, від яких залежить наше життя, то я не бачу нікого, крім комуністичного лідера.

Тому, що великі індустриальні організації стають більшими і монополістичними, вони зустрінуться з труднощами час до часу і зажадають від уряду допомоги. Зв'язуючи в цей спосіб уряд з підприємствами є фашизмом, який ми повинні уникнути.

Повстання фашистів в Японії закінчилося повною поразкою

Токіо, Японія. — Повстання фашистських мілітаристів в Японії, яке вибухло 26 лютого, закінчилося повною поразкою. В часі повстання мілітаристи вбили адмірала Сагію і шефа військової школи генерала Джотаро Ватанабе та 80 інших високих державних урядників і визначних політиків.

Три тисячі солдатів-повстанців, які захопили всі поліційні станції в Токіо, піддалися, коли урядові війська під команду генерала Когей Каші обступили частину міста, захопивши повстанців.

Після проголошення ліквідації повстання, проголошено

офіційно, що прем'єр Окавара згодом звільнений говорив, що він разом з трьома іншими членами уряду був вбитий. Повстання Окави трималося в таємниці, поки не закінчилися заворушення мілітаристів. В повідомленні говориться, що повстанці збили полковника Дензо Мацуо замість прем'єра Окави.

Агенція Гааса повідомляє, що офіційні війська на чолі повстанців, на приказ своїх старшин повпили самогубство, але інші новинарські агенції не потверджують цього повідомлення.

НЕЗГОДА В ЛІБЕРАЛЬНИХ КОЛАХ В СПРАВІ ДОПЛАТИ ДО ПШЕНИЦІ

Монтреал. — В українських колах здивується на клопіт в наслідок рішення уряду дати пуловим фермерам 60 ц. за бушель пшениці No. 1 нортен у Форт Віл'ям, яку вони продали через пул в 1930 році. Такі депеші надійшли з Оттави до тунешної преси.

Прем'єр Кінг заявив в парламенті на 18 лютого, що теперішній уряд не є легально зобов'язаний рішенням бушеного уряду в справі пулової пшениці, але він почуваеться до моральної відповідальності перед пуловими фермерами, що є членами пшеничних пулів.

В денешніх говорах, що підчас кокусу (довіроцного мітингу) ліберальної партії міської Канади говорили, що уряд пішов в цій справі за далеко, а інші були тієї думки, що уряд не пішов досить далеко. Ці останні говорили, що

західній Канаді було в 1930 році багато не-пулових фермерів, яких не треба тепер дискримінувати.

Деякі послы західної Канади говорили, що уряд повинен застановитися над тим фермерами, які продали свою пшеницю з 1935 року впередим, як уряд Бенета встановив в серпні минулого року мінімальну ціну на пшеницю, яка вносіть 87 1/2 ц. на No. 1 нортен у Форт Віл'ям. Ці фермери мають таке саме право домагатися доплати до своєї пшениці, як і ті фермери, що в 1930 році продали свою пшеницю пшеничним пулам.

Дуже можливо, що це перше закінчення теперішньої сесії парламенту уряд буде примушений поширити це зрівняння цін, говорив денеша з Оттави. Існує можливість, що ця справа розглядатиметься в парламенті наближчого тижня.

ДИСКУТУЮТЬ НАД СПРАВОЮ ЗБІЛЬШЕНИХ ЕКСПОРТІВ КАНАДСЬКОГО ВІВСА ДО АНГЛІЇ

Лондон, Англія. — Малколм МекДоналд, секретар доміній в Бритійському уряді обговорює тепер з канадським урядом в Оттаві справу збільшення експортів канадського вівса до Англії. Таку заяву зробив в Бритійському парламенті Валтер Елліот, міністр рільництва.

Майор сер Роналд Рос, консерватив, запитував уряд чи він вдоволені теперішнім станом відносно зростаючих експортів канадського вівса, чи уряд думає, що такий стан є задовольняючий для британських фермерів.

Міністр рільництва відповів, що він не є в стані дати на це

відповідь, бо саме тепер секретар для доміній обговорює цю справу з канадським урядом. Рос запитував чи міністр рільництва знає, що експорт канадського вівса до Англії був в минулому році далеко більший, як коли небудь перестане. Він домагався, щоб міністр рільництва сказав, чи це відповідає існуючій торговельній угоді між Канадою а Великою Британією.

"Посол зрозуміє мене, коли я скажу, що було б дуже нерозумним, як би я висловив свою оцінку відносно цієї справи тепер, коли провадяться переговори", відповів Елліот.

НЕЗГОДА В ЛІБЕРАЛЬНИХ КОЛАХ В СПРАВІ ДОПЛАТИ ДО ПШЕНИЦІ

Монтреал. — В українських колах здивується на клопіт в наслідок рішення уряду дати пуловим фермерам 60 ц. за бушель пшениці No. 1 нортен у Форт Віл'ям, яку вони продали через пул в 1930 році. Такі депеші надійшли з Оттави до тунешної преси.

Прем'єр Кінг заявив в парламенті на 18 лютого, що теперішній уряд не є легально зобов'язаний рішенням бушеного уряду в справі пулової пшениці, але він почуваеться до моральної відповідальності перед пуловими фермерами, що є членами пшеничних пулів.

В денешніх говорах, що підчас кокусу (довіроцного мітингу) ліберальної партії міської Канади говорили, що уряд пішов в цій справі за далеко, а інші були тієї думки, що уряд не пішов досить далеко. Ці останні говорили, що

західній Канаді було в 1930 році багато не-пулових фермерів, яких не треба тепер дискримінувати.

Деякі послы західної Канади говорили, що уряд повинен застановитися над тим фермерами, які продали свою пшеницю з 1935 року впередим, як уряд Бенета встановив в серпні минулого року мінімальну ціну на пшеницю, яка вносіть 87 1/2 ц. на No. 1 нортен у Форт Віл'ям. Ці фермери мають таке саме право домагатися доплати до своєї пшениці, як і ті фермери, що в 1930 році продали свою пшеницю пшеничним пулам.

Дуже можливо, що це перше закінчення теперішньої сесії парламенту уряд буде примушений поширити це зрівняння цін, говорив денеша з Оттави. Існує можливість, що ця справа розглядатиметься в парламенті наближчого тижня.

НОВА ПЕРЕМОГА ЄДИНОГО ФРОНТУ АНТИФАШИСТІВ У ФРАНЦІЇ

Париж, Франція. — Французький антифашистський національний фронт добився перемоги у надзвичайних виборах до сенату в одному з округів Парижа. В окрузі Сейн був обраний попередню бувший прем'єр Лаваль, а зараз на його місце народний фронт вибрав комуніста Жана Марі Кланануса.

Бувший прем'єр Лаваль був обраний сенатором з двох округів, згідно з вимогами французької конституції, що прем'єр мусить репрезентувати два округи. Але Лаваль, загинувши з прем'єра, зрікся представництва округу Сейн в Парижі, де проголошено надзвичайні вибори, в яких обрано сенатором комуніста.

Вотум зроекости об'єднався і поставили одного кандидата, щоб повалити комуніста. Треба було аж трое голосувань, щоб кандидат отримав абсолютну більшість. В третьому голосуванні голоси на Кланануса віддано такою більшістю, що його проголошено обраним.

Попередню до сенату обрано владного комуністичного провідника Марсела Кашена.

зигнувши з прем'єра, зрікся представництва округу Сейн в Парижі, де проголошено надзвичайні вибори, в яких обрано сенатором комуніста.

Вотум зроекости об'єднався і поставили одного кандидата, щоб повалити комуніста. Треба було аж трое голосувань, щоб кандидат отримав абсолютну більшість. В третьому голосуванні голоси на Кланануса віддано такою більшістю, що його проголошено обраним.

Попередню до сенату обрано владного комуністичного провідника Марсела Кашена.

НЕ-ПУЛОВІ ФАРМЕРИ ДОМАГАЮТЬСЯ ВІД УРЯДУ ДОПЛАТИ ЗА ПШЕНИЦЮ

Оттава. — До домініального уряду наспівають домагання від не-пулових організацій в західній Канаді, щоб уряд заплатив відшкодування не-пуловим фермерам, які понесли втрати на продажі пшениці в наслідок нерівних цін в 1930 році.

Не-пулові фермери домагаються, щоб уряд доплатив кожному фермерові за пшеницю, коли він не дістав за неї 60 ц. за бушель у Форт Віл'ямі, а не лише тим фермерам, які були членами пшеничних пулів. Це відшкодування мало б коштувати домініальний уряд від \$3,000,000 до \$6,000,000.

Уряд обіцяв взяти цю справу на увагу.

Оттава. — В колах, що стоять близько до уряду, говорять, що нема виглядів на те, аби не-пулові фермери, які в 1930 році не діставали 60 ц. за бушель пшениці у Форт Віл'ямі, одержали б небудуть відшкодування від уряду. Член уряду відноситься до цієї пропозиції неприхильно.

"Члени уряду кажуть, що уряд не мав охоти доплачувати за пшениці навіть пуловим фермерам, але після розслідування цілої справи прийшов до висновку, що на підставі угоди пшеничних пулів з бушеним урядом Бенета, домагання пулових фермерів не можна було відкинути."

АНГЛІЙСЬКИЙ ПРОВІДНИК СОЦІАЛІСТІВ ЗА ЄДИНИЙ ФРОНТ З КОМУНІСТАМИ

Лондон, 27 лютого. — Сер Стефорд Кріне, визначний адвокат і провідник соціалістичної партії, промовляючи недавнього вмерсмит Тави Гол, заявив, що він "готовий співпрацювати з комуністичною партією і підтримувати її афіліацію до Партії Праці".

На питання, чи він підтримував об'єднаний фронт з комуністичною партією, Кріне відповів, що він був проти об'єднання з комуністичною партією аж до минулого року. Але

після прикладу у всекраєвих виборах, коли комуністична партія підтримувала соціалістичну партію, він готовий і бажає працювати з комуністами, бо це потрібне для єдиного фронту робітничого класу.

"Найбільше діло, — говорив сер Кріне, — це встановити уряд робітників і заставити його співпрацювати з урядом Рад. Союзу. Це означає об'єднаний фронт з комуністичною партією".

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СТРАЙК В СІРІЇ ПРОТИ ФРАНЦУЗЬКОЇ ВІЙСЬКОВОЇ ВЛАДИ

Дамаск, Сирія, 25 лютого. Французька військова влада арештувала вчора в трьох націоналістичних провідників, яких тримають в тюрмі разом з тисяч, що арештовано в минулому, поки не закінчиться генеральний страйк. Чотири газети закрито, бо вони "не придержуються закону".

До генерального страйку прилучилися адвокати й лікарі. Генеральний страйк викликає, як протест проти закриття націоналістичних організацій. Страйкуючі сирійці вимагають від графа Де Мартеля, французького комісара, меморандум з такими домаганнями:

1. Амністія від всіх політичних в'язнів з 1925 і тих, що арештовано недавно.
2. Приєднання конституції з 1928 року, яка дає Сирії більші парламентарій і демократичні права. Відмінування цієї конституційної точки, яка дає французькому комісарові право розпускати своє село.
3. Приєднання нової французької сирійської угоди.

Дамаск, Сирія, 25 лютого. Французька військова влада арештувала вчора в трьох націоналістичних провідників, яких тримають в тюрмі разом з тисяч, що арештовано в минулому, поки не закінчиться генеральний страйк. Чотири газети закрито, бо вони "не придержуються закону".

До генерального страйку прилучилися адвокати й лікарі. Генеральний страйк викликає, як протест проти закриття націоналістичних організацій. Страйкуючі сирійці вимагають від графа Де Мартеля, французького комісара, меморандум з такими домаганнями:

1. Амністія від всіх політичних в'язнів з 1925 і тих, що арештовано недавно.
2. Приєднання конституції з 1928 року, яка дає Сирії більші парламентарій і демократичні права. Відмінування цієї конституційної точки, яка дає французькому комісарові право розпускати своє село.
3. Приєднання нової французької сирійської угоди.

ОЛЕСЬ ДОНЧЕНКО

РОДИНА МАРТИНОВИХ

ПОВІСЬ

(Продовження).

32

Збори ще не починались, але великий зал у клубі залізничників уже гудів на всі лади від натовпу робітників.

Коли воно так гарне, даси моїй бригаді репету, — попросив він. — Тягни вже на буксир, Мануйло, тягни.

Дзвінок зателенькав, як пілікання химерної шкляної пташки. Маслов і Чумак поважно заняли місце в першому ряді.

Перехідний червоний прапор стояв збоку, біля столу президії. Його складки горіли, як пелюстки розгорнутої рубінової квітки.

Голова зборів, башмачник Перегуда, перше слово дав секретареві парторганізації. Проміння з очей Татаєва двома золотими дротинками стрельнула в зал.

Мануйло Чумак сидів поряд із Савою Мартиновим. Сидів і не спускав очей з рядів залізничників — мастильників і башмачників, машиністів і слюсарів.

Безвіконний не відповів. Спід волосся на лоба викотилася в нього срібна крапалка.

Перемога. А її справді, чия тут, у цьому урочистому залі, можна озирнутись назад.

Татаєв говорив про те, що ізоітвський похід на залізницю рже дав великі наслідки. Першими розпочали похід мастильники, і вони з честю витримали іспит.

— І от, товариші, — голос Татаєва піднісся й забрався як металева струна, — сьогодні ми святкуємо велику виробничу перемогу бригади товариша Чумака.

Оплески лянули, як постріл. Чумак штовхнув ліктем свого бригадики, і от він, Пилип Безвіконний, червоніючи, негарно підвівся і стояв за столом, не знаючи, що йому зробити.

— Поклонися, Пилипе, поклонися, — шепнув Чумак. Мастильник ніяково вклонився, і ще більше пригнув йому на шoki калиновий сік.

— Вираженіє восторга потім, товариші. Дайте говорити товаришеві Татаєву.

І Татаєв говорив далі. Він казав про те, що не можна задоволятися на досягнутих результатах. Проблема транспорту у другій півштурмі виходить на чільне місце, від транспорту у великій мірі залежить подальше зростання промисловості.

Секретар парткомітету пройшов через сцену і взяв прапор. Всі, як один встали. Серед шумного прибою олдесків Мануйло Чумак прийняв червоний символ перемоги.

Один по одному виходили на трибуну ізоітвці-залізничники і розповідали про свої бойові дії. Багато з них боролися це на фронтах громадянської війни, загнали в тунки ворожі повзди, розбитували броневіки.

Татаренко виступав у ці знайомі риси суворих, зморщуваних облич, він знав, що слова промовців йдуть з глибини їхнього серця, знав, що додержатись залізничники своєї обіцянки.

Увечері до Сави Мартинова Татаєв прийшов разом з інженером Булатовим. На завтра було призначено випробувувати низькоерівного винаходу автоматичного регулювання.

Нарком прийняв повідомлення. Діла комісія із спеців. Га? Думав, чи не занадто високо... Ну, Василю Олександровичу, машиніст Сави, сумніви вам не до ліни.

— Атож, — вставив слівце Татаєв. — Поки шаролоткові поїзди підуть, наша старенька залізниця ще має виконати велику службу.

— А, так, так... у мене є ще один проєкт, — сказав Булатов. — Проєкт цікавий. Спати не дає.

— Люблю! — вигукнув Мартинов. — Люблю жінку і робітників! За їхній неспокій люблю, за їхні безсонні ночі. От, маєте. Тільки но виготував оформив один винахід, інший уже його тривожить.

Балатов розвів руками. За що ж тут, мовляв, любити? Така вдача в людини, такий хист — і все тут.

— Всі ми творимо, — сказав інженер. — Кожний на своїй ділянці. І всі робимо спільну справу. Чи не так?

33

Щоб своєчасно закінчити проєкт пам'ятника, Андрієві Мартинову останній тиждень довелося працювати навіть уночі. Скульптор ходив з червоними від безсоння обідками очей, як у зайця.

Всі проєкти було виставлено в кімнатах великого клубу робітників мистецтва. На самий вечір відкриття виставки Андрій не міг прийти. Але наступного дня він був першим біля клубних дверей.

Виставку мали відкрити для відвідувачів тільки з десяти години. Андрій прийшов рано. Він ходив перед приміщенням клубу, чекаючи, коли нарешті, буде відчинено двері.

Виставка ПРОЄКТ ПAM'ЯТНИКА Ф. Е. ДЗЕРЖИНСЬКОМУ. І кожного разу, коли Андрієвий зір падав на цей плакат, нервовий дриж пробігав у нього поза шкірою.

Нарешті, не в тому рiч, чи буде проєкт ухвалено, чи ні. Річ у тому, що гарні відгуки дадуть нову творчу зарядку, а це буде початком нових творів, кожного разу, все більш досконалих, майстерних.

Перед дверима клубу збиралася вже чимала купка студентів, скульпторів, робітників преси. Андрій поглядав на них, як на своїх суддів. Вони справді прийшли на виставку, щоб потім написати про своє враження в газетах і журналах.

Андрій з задоволенням констатував, що його проєкт різко відмінний від усіх інших, що були в цій залі. Його, Андрієва, задум звертає на себе увагу своєю якістю й оригінальністю.

Андрій, намагаючись бути якомога непомітним і маленьким (для цього він навіть голову втяг у плечі), переходив укупі з глядачами від одного проєкту до другого.

Він упирав себе на цій думці — світла! Щоб кожну рису, кожний злом і лінію його твору було освітлено, щоб жодна деталь не сховалася нерозгаданою.

Андрій з таємним хвилюванням помічав, що біля його проєкту найбільше зупиняється народу, найбільше точиться сучасників. Він прислухався до розмов, ловив кожне слово.

Він упірав себе на цій думці — світла! Щоб кожну рису, кожний злом і лінію його твору було освітлено, щоб жодна деталь не сховалася нерозгаданою.

Андрій з таємним хвилюванням помічав, що біля його проєкту найбільше зупиняється народу, найбільше точиться сучасників. Він прислухався до розмов, ловив кожне слово.

— Як це можна? Налякала такого хороброго героя, такого... пластуна!

Кімнати секретаря комсомольської організації товариша Кухлика нагнала Людї польовий штаб. Минулого літа, як представників від штабу, комсомолка була гостем на маневрах Червоної армії.

— Не ти один, треба всіх вислухати.

Він тут же занотував собі в блокнот, що треба зробити, дзвонив телефоном, викликав до себе комсомольців, вислухав секретарів.

— А, Мартинова! — прочитав він дівчину. — От добре, що прийшла. Ти в справі організації ударної комсомольської бригади — це дуже слабий.

— Ну, як? — вставив слівце Татаєв. — Поки шаролоткові поїзди підуть, наша старенька залізниця ще має виконати велику службу.

— А, так, так... у мене є ще один проєкт, — сказав Булатов. — Проєкт цікавий. Спати не дає.

— Люблю! — вигукнув Мартинов. — Люблю жінку і робітників! За їхній неспокій люблю, за їхні безсонні ночі.

— Атож, — вставив слівце Татаєв. — Поки шаролоткові поїзди підуть, наша старенька залізниця ще має виконати велику службу.

— А, так, так... у мене є ще один проєкт, — сказав Булатов. — Проєкт цікавий. Спати не дає.

— Люблю! — вигукнув Мартинов. — Люблю жінку і робітників! За їхній неспокій люблю, за їхні безсонні ночі.

— Атож, — вставив слівце Татаєв. — Поки шаролоткові поїзди підуть, наша старенька залізниця ще має виконати велику службу.

— А, так, так... у мене є ще один проєкт, — сказав Булатов. — Проєкт цікавий. Спати не дає.

— Люблю! — вигукнув Мартинов. — Люблю жінку і робітників! За їхній неспокій люблю, за їхні безсонні ночі.

— Атож, — вставив слівце Татаєв. — Поки шаролоткові поїзди підуть, наша старенька залізниця ще має виконати велику службу.

— Сьогодні їй уже добре. Лікар був годину тому. Кажє небезпечно немає. Перевтома й нерви...

Вона стоїть ще якусь хвилину і мовчить. Потім вона йде й знову легенько риплять, зачиняючись, двері. Муха настирливо дзичить і б'ється у вікно.

Терень сидить і дивиться Людї на повіки. У неї довгі вій. І враз дівчина поворухулася. Повіки кліпнули несподівано і серце в Борисчука застало хутко, тривожно...

— Тереню? Ти?..

Вона закрила очі. Гарячий вишневиї сік залив їй обличчя. Вона не підвелася, не скочила. Вона дивилася з страшною напругою і здивуванням.

— Тереню? Ти?..

Вона закрила очі. Гарячий вишневиї сік залив їй обличчя. Вона не підвелася, не скочила. Вона дивилася з страшною напругою і здивуванням.

— Тереню? Ти?..

Вона закрила очі. Гарячий вишневиї сік залив їй обличчя. Вона не підвелася, не скочила. Вона дивилася з страшною напругою і здивуванням.

— Тереню? Ти?..

Вона закрила очі. Гарячий вишневиї сік залив їй обличчя. Вона не підвелася, не скочила. Вона дивилася з страшною напругою і здивуванням.

— Тереню? Ти?..

Вона закрила очі. Гарячий вишневиї сік залив їй обличчя. Вона не підвелася, не скочила. Вона дивилася з страшною напругою і здивуванням.

— Тереню? Ти?..

Вона закрила очі. Гарячий вишневиї сік залив їй обличчя. Вона не підвелася, не скочила. Вона дивилася з страшною напругою і здивуванням.

— Тереню? Ти?..

Вона закрила очі. Гарячий вишневиї сік залив їй обличчя. Вона не підвелася, не скочила. Вона дивилася з страшною напругою і здивуванням.

— Тереню? Ти?..

Вона закрила очі. Гарячий вишневиї сік залив їй обличчя. Вона не підвелася, не скочила. Вона дивилася з страшною напругою і здивуванням.

— Тереню? Ти?..

Вона закрила очі. Гарячий вишневиї сік залив їй обличчя. Вона не підвелася, не скочила. Вона дивилася з страшною напругою і здивуванням.

— Тереню? Ти?..

Вона закрила очі. Гарячий вишневиї сік залив їй обличчя. Вона не підвелася, не скочила. Вона дивилася з страшною напругою і здивуванням.

— Тереню? Ти?..

Вона закрила очі. Гарячий вишневиї сік залив їй обличчя. Вона не підвелася, не скочила. Вона дивилася з страшною напругою і здивуванням.

— Тереню? Ти?..

Вона закрила очі. Гарячий вишневиї сік залив їй обличчя. Вона не підвелася, не скочила. Вона дивилася з страшною напругою і здивуванням.

— Тереню? Ти?..

Вона закрила очі. Гарячий вишневиї сік залив їй обличчя. Вона не підвелася, не скочила. Вона дивилася з страшною напругою і здивуванням.

— Тереню? Ти?..

Вона закрила очі. Гарячий вишневиї сік залив їй обличчя. Вона не підвелася, не скочила. Вона дивилася з страшною напругою і здивуванням.

— Тереню? Ти?..

Вона закрила очі. Гарячий вишневиї сік залив їй обличчя. Вона не підвелася, не скочила. Вона дивилася з страшною напругою і здивуванням.

— Тереню? Ти?..

Вона закрила очі. Гарячий вишневиї сік залив їй обличчя. Вона не підвелася, не скочила. Вона дивилася з страшною напругою і здивуванням.

— Тереню? Ти?..

Вона закрила очі. Гарячий вишневиї сік залив їй обличчя. Вона не підвелася, не скочила. Вона дивилася з страшною напругою і здивуванням.

— Тереню? Ти?..

Вона закрила очі. Гарячий вишневиї сік залив їй обличчя. Вона не підвелася, не скочила. Вона дивилася з страшною напругою і здивуванням.

— Тереню? Ти?..

Вона закрила очі. Гарячий вишневиї сік залив їй обличчя. Вона не підвелася, не скочила. Вона дивилася з страшною напругою і здивуванням.

ОЖИВАЄ ПРАЦЯ В НАШОМУ ВІДДІЛІ ЛФЄ

Фрейзеруд, Ман. — В нас існує відділ ЛФЄ. Він не великий членством, а ще менший своєю активністю.

І цього ми скликали річні збори і на них рішили виправити свої недомогання.

Та ми і зробили. 13 лютого було скликано такий мітинг до Фармерського Дому, на який прийшло понад членів фармерів.

Так ми і зробили. 13 лютого було скликано такий мітинг до Фармерського Дому, на який прийшло понад членів фармерів.

На цьому мітингу фармери рішили боротися за реліф і насіння так довго, доки не дібуться свого.

Вони будуть скликати мітинги і організовано боротися за свої потреби.

Л. Пензіон

ЧОМУ ТІ ВОНИ НЕ ХОЧУТЬ ЖИТИ МОЛИТВОЮ

Плей Лей, Алта. — Не з добром живється фармерам в нашій околиці. Стихийні нещастя, що навістили минулого року нашу і інші місцевості, знищили всі засіви.

Хоч як погано живється фармерам, проте "служі божи" не забувають за них. Недавно приїхав в нашу місцевість польський піп, який їздив хата в хату, як фармери називають, за жабраніною.

Підчас казання в церкві той піп згадав про тих фармерів, що їм град вибив збіжжя. За причину цього подав, що люде тепер грішні.

Ми пластуни, Ірино, — похмуро говорив Заремба. — Ми розвідачі. І цей гістеричний сміх — тільки твої нерви.

— Як це можна? Налякала такого хороброго героя, такого... пластуна!

Мітинг В СПРАВИ НАСІННЯ НЕ БУВ УСПІШНИЙ

Аналта, Алта. — В нашій околиці Айрши відбувся мітинг в справі насіння.

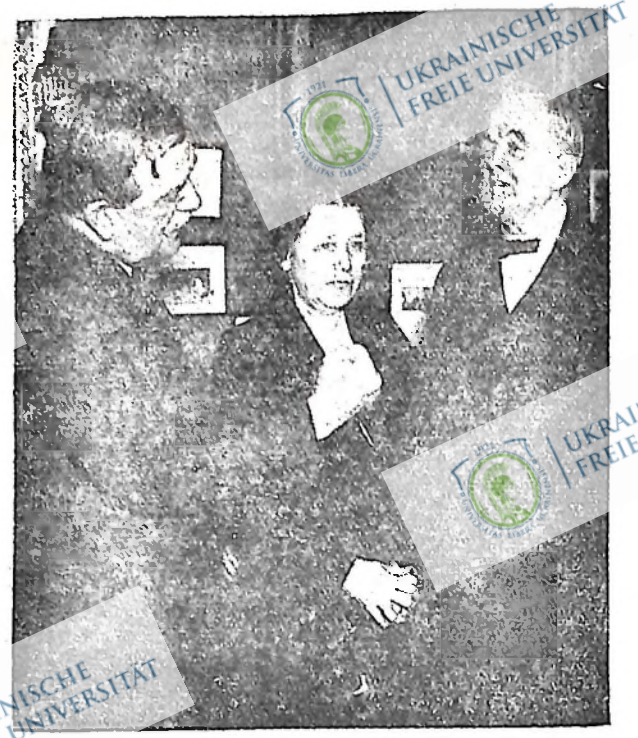
Тут є ще багато таких фармерів, що як йому жінка скаже не йти на мітинг, так він не йде. А тутешні жінки чомусь не відчувають ще потреби боротися за насіння.

В нас є один фармер, який надто високо себе поносить. Цей фармер має величезні посівки помершніх. Коли умер в нас один чоловік, то його молодший син пішов до того фармера, щоб той віддав посівку.

Далеко ринули двері. Терень не озирнувся. Він знає, хто це. Марфа Опанасовна підходить навшпиньках.

Хочеться кинути головою. Мати слухає, як дивляться на неї. І вона тиха, дедь-дедь чути, дихає.

Далеко ринули двері. Терень не озирнувся. Він знає, хто це. Марфа Опанасовна підходить навшпиньках.

Сенатор Елісон Сміт (зліва) з Савт Кароліни, сенатор Гетті Каравей (всередині) з Аркензасу, і сенатор Джордж В. Норріс з Небраски провадять боротьбу за новий законопроект уряду в справі збереження землі. Новий законопроект нічим не відрізняється від ААА (агрікультурал аджусмент адміністрацій), який недавно зівстав уважайний найвищий судом Америки. На підставі цього законопроект уряду платитиме бонусним фермерам, що будуть менше сіяти, а більше землі лишати на сомерфалов.

дістали з неї теля, звісно, неживе. Від цього вона заслабла та віддала богові духа. Ветеринар рахує \$10 за одну візиту до фермера, так не було змісли клликати його, а сам я більше нічого ї не міг помігти, як помагав. Трьох нас понесло на ній втрату.

А тепер, що має спільного смерть цієї корови з капіталізмом.

Поперше, клич урядів розводити молочну худобу, це був дурець, бо вже тоді була криза і ціни на фермерські продукти були неслухні й уряди не мали ніякої певності, що фермери дістануть ринок на набіл в Англії. Головно ж, коли через різні махінації збіжжевої комісії й пупів канадська пшениця не відходила до Англії в більшій кількості. А ще до того Бенетова тарифа й оттавського конференції стали неспороваду.

Подруге, скажи мені довіряти урядовим "спецам" щодо вибору добрих корів ними? Або вони не знають ні чорта про те, як має виглядати добра молочна корова, або вони дістали хабара від онтерійського куркуля, який хотів позбутися "Дейзі", бо вона не приносила користі, або пряхмо своєю місією вивчання добрих корів вони сповнили недбайливо.

Потретье, що це за закони в "демократичній" Канаді, які дозволяють одному тас підмазувати другого? Тод Ремзей не може потягнути нікого до відповідальності, що "заплата" \$190 за корову, яка \$10 не вартувала. Том Вилсон не може потягнути Ремзєя до відповідальності, бо виділи очі, що купували, хай плачуть тепер. Я вже нічого не кажу.

Почетверте, які це порядки, що приватний ветеринар рахує десять доларів за візиту і тому фермер не в силі його клликати, той поносить шкоду? Чи не вказує це, що треба домагатися від урядів безплатної лікарської обслуги для себе і свого домашнього скота?

В Радянськїм Союзі були давно знайшли, що така корова не є молочна та не в силі приводити на світ телят, і була б пішла на м'ясо. Але там є державні ветеринари, які обслуговують колгоспи, бо так встановила робітничо-селянська влада.

Катування в застінках Жилави

Анна Паукер і її товариші, Йордан Колев сїли до в'язниці на одній вулиці в Бухаресті. До них підійшло двоє невідомих.

"Я маю щось тобі сказати, — сказав один з них до Йордана. А другий невідомий кричить: "Не задержуйся, стріляй!" Перший стріляв два рази до Йордана і Анни. Обоє ранені. На вулиці починається паніка, зібралася юрба. Раньшому Йордану владється роззібрати невідомого. В той час прибула поліція.

Анну і Йордана повели до місцевого відділу сигуранци. Остаточнї зловили! В сигуранці Анна і Йордан зустрічають напавших на них бандитів — вони агенти сигуранци.

Пізнїше почалися катування. Йордана катують в бувшій фортеці Жилава, яку перетворено на військову тюрму. Страшні катування, але Йордан не виговорює ані слова. Закутий лежить він в підземній застїнці. Анна знаходиться в Букарестській тюрмі разом з 22-ма іншими проти-фашистами. Протягом останніх п'яти місяців рани Анни причиняються до незносних болюв. Однак тиоремісії не дозволяють вийняти її, Анні загрожує затрощення крові. В неопаленій камері вона поволї тратить сили. Сигуранца старається направити незграбність свого агента, що не зумів убити Анну підчас арешту.

Сім замкненої території".

"ЧЕШЕ ЯЗЫКОМ"

В розмові з одним европейським кореспондентом фашистський кат німецького народу, Гітлер, між іншим випав такі слова:

"Нїмецьчина не признає такого пацифізму, що є зречення від права на життя. Кожен нарід має право жити, не лише живоїти".

Можна хїба інакше це назвати, як "чесання язиком"? Гітлер говорить про німецький нарід, але має на думці свою владу, що хоче мати право на життя, бо коли говорити про народ, то якраз Гітлер відібрав йому право на життя і заставляє його лише животи.

В іншому місці своєї розмови Гітлер випав другу дурницію. Він сказав, що "комунїзм держиться в СРСР тільки тому, бо держить населення на низькому рівні потреб і на зовнішній владі. Там ветеринар є державний службовець так, як ми нас листоноша."

Заключення: Докї в нас буде влада панів капіталістів, доки приватні ветеринари рахуватимуть високі оплати за свою услугу замість бути державними службовцями, доти нам буде лихо. Тод втратив \$130, Том втратив \$50, а я втратив \$7 через капіталістичні порядки.

І знов "чесання язиком". Бо власне в Нїмецьчині Гітлер звїд населення до низького рівня потреб, в той час, коли в СРСР росте заможне життя.

А ще говорять про "замкнену територію". Хїба не німецький фашизм замкнув свою територію і прогання з неї євреїв, католиків і комунїстів? А тюрми? А концентраційні табори? Та це просто — замкнена територія на замкненої території!

МАРІЯ ДЕМЧЕНКО НА СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКІМ ІНСТИТУТІ

Знатна колгоспниця, інженерка руху п'ятисотенниць, Марія Демченко, 15 січня, була принята до Київського сільськогосподарського інституту. До Марії Демченко спеціально прикріплюються визначні професори і педагоги, що підготовляють її до вступу на першій курс. Математиці Марію Демченко буде вчити професор Остроменський, а фізиці — професор Лорченко.

ЦК комсомолу України виділяє Марії Демченко стипендію імені 16-річчя комсомолу (300 карбованців місячно).

"Правда".

В кампанії ТУРФДїм треба працювати усіми силами, щоб забезпечити дальше існування Укр. Роб. Фрм. Домїв і зміцнити ТУРФДїм новими кадрами.

Не так треба будувати об'єднаний фронт трудящих фермерів

Потреба об'єднаного фронту трудящих Канади в теперішній час небувалих за лїднів, зросту фашизму й воєнної небезпеки є одним з найважливіших питань дня. Кожен трудящий фермер, робітник, учитель, дрібний бізнесмен і вільно думающий чоловік повинен стремити всіми своїми силами до будівання об'єднаного фронту проти війни і фашизму, бо наслідки, які ці два близпоки приносять як собою, спадатко на цілий світ, які в чесний спосіб стараються з'робити собі на життя.

Про потребу й способи будівання об'єднаного фронту на фармах в нашій газеті писалося багато. Ми звертали увагу на те, що найважливішим чинником в будіванні такого фронту на фармах є правильний підхід. До об'єднаного фронту треба втягати людей різних політичних переконань і релігійних настань. В процесі будівання об'єднаного фронту не треба ні словом згадувати цих людей про їхні переконання, бо це тільки пошкодить справу.

а частина присутніх почала кричати на їхню адресу. Результатом було те, що мітинг розбився і тепер не легко буде скликати другий такий мітинг, бо між фермерами постала ворожнеча.

Не кажемо, що вся відповідальність за розбиття цього мітингу лягає на симпатиків об'єднаного фронту. Дуже можливо, що більшу частину цієї вини треба приписати другій стороні, але не без вини тут і симпатиків об'єднаного фронту. Бо коли прийшло до гарячої дискусії, то вони повинні були висувати такі аргументи в справі будови спільного дому, якими можна було перекопати присутніх чому такого дому потрібнї, а не співівати "Інтернаціонал", бо це не є ніякий аргумент. Символ "Інтернаціоналу" виступав своєю симпатією до міжнародного руху трудящих і це з їхньої сторони дуже добре, але треба знати, де і коли співати цей міжнародний гимн пролетаріату. На вський випадок не треба було його співати на цьому мітингу, бо це справді не могло, а пошкодило.

Самим співом "Інтернаціоналу" ми не обсягнемо багато в справі будівання об'єднаного фронту. Якби так на цьому мітингу було прийшло до розуміння в справі спільного будівання, тоді успіхи були б далеко більші. Симпатиків об'єднаного фронту могли робити в тім будинку велику освідмлюючу роботу вкористь місцевих фермерів і загального руху трудящих Канади.

Таке говорення було мильне. Але справа не в тім, а в тім, що симпатиків об'єднаного фронту, замість вказати на потребу такого спільного дому, почали дискусію над цим нещастем, а вийшло з цього місцевого провідника, в наслідок якого на мітингу прийшло до непорозуміння і заколоту. Симпатиків об'єднаного фронту почали співати "Інтернаціонал",

"ТРОХИ ЗНАННЯ Є НЕБЕЗПЕЧНЕ"

Англієська приповідка, яку я оце навів, як наголовок для цієї статті, відноситься повною мірою до лобавців, яких найбільше число газети я дістав голвно до автора "Снеп Шате" з Трансконї. Береться критикувати "Воркєра" за те, що в числі з 4 лютого кличе звернути всі очі на відкриття вісімнадцятого парламенту та цитує з 67 сторони книжки Ленїна "Держава і Революція", що "в парламенті перебивають з пуστοго в порожнє лише пустою балаканиною й то в цілї одурити простий народ". Тим автор "Снеп Шате" хоче доказати своє "високе теоретичне знання". Але ось і спіймався, бо в тій самій книжці в статті про знищення парламентаризму (гляди Пролетарська Держава ст. 95) Ленїн говорить: "Але революційна діалектика для Маркса ніколи не була за ту порожню модну фразу, бряцькальце, що з неї зробили Плекханов, Кавтський та інші. Маркс умів безоглядно розривати з анархізмом за невміння користувати навіть "хлів" буржуазного парламентаризму, особливо тоді, коли запевне немає революційної ситуації".

Питання є тільки в цім слові "ми". Хто у цім случаю є ті "ми"? Чи це ті робітники фермери, що йдуть під прологом комуністичної партії й комунїстів, чи лобавці, які йдуть проти неї?

Не можна бути марксистом, ленїнцем, ба навіть Стаїна признавати й роботи заяву, що, мовляв, ми за ленїнську політику, а водночас виступати проти той політики тим, що, мовляв, Стаїн наслав Постишева на Радянську Україну арештувати "щабї" українців. Якщо ви за радянську політику, то ви мусити бути і за сталїнську політику, бо вона є продовженням ленїнської політики. Не бийте так себе в ланиту, панове лобавці! Будьте чесні самі собою і або ви за тією ленїнською політику душею і тілом, а не тільки словами, або ви одверто проти неї, так тоді майте настїльки відваги сказати так робітникам і фермерам. Дволичити не можна, бо це погане для вас свїдощтво про ваш марксизм, ленїнізм та сталїнізм чи взагалї комунїзм ваш.

Отже бачите "теоретиків" від Лобаєвої "Правди"! Ленїн навїв тут, що Маркс сказав комунїстам використовувати буржуазну установу парламенту, коли немає ще революційного положення в країні. Значить, кавав вибирати комунїстів на послїд до буржуазного парламенту і там розкривати гниле лице капіталїзму. І коли "Воркер" закликає маси звернути очі на парламент то на те, щоб приглянутися, які пропозиції дасть уряд Кінга в ньому у троновїй промовї, та як уряд лїднього канадського дуритиме думку працїючих. Зараз же немає революційної ситуації в Канаді, так чому ж би не використати буржуазного парламенту для більшшого освідомлення мас? Що є злого в закликів "Воркєра" звернути очі на парламент?

Нїчого злого нема й в тім, що "Воркер" закликає Сїсієф об'єднаного фронту. Цього вимагають теперішній обставини в світї і як би ви були хотїли це зрозумїти вам лекше було би прийшлося з'робити зворот. Однак ви цього не хотїли, чи не могли зрозумїти й з'робили виворот.

А вже що до логіки в головного редактора Данила, то фермерські конї сміються з неї. Містить в своїй газеті лист Ленїна до робітників України з приводу перемог над Деїцкїним на доказ, що лобавці не є проти Ленїна, навїть не проти Стаїна. Але погляньмо, як воно на ділі виходить. В тім же листї Ленїна, уступ дев'ятий, Ленїн говорить, що капїтал є "сила міжнародна і щоб її перемогти, потрібен міжнародний союз робітників, міжнародне братерство їх". Георгїї Дїмїтров доказав потребу такого будівання в доповіддї на VII Конгресї Комїтерну, який видано окремою книжкою, що є саме і лобавці її мають. А автор "Снеп Шате" з Трансконї висміває заклик "Воркєра" та "УРВ", щоб будувати народну партію, що є першим кроком до такого братерства. Значить, на словах лобавці признають Ленїна, бо хочуть підшитися під робітників і фермерів, але на ділі вони висмівають заклик до об'єднання й виступають проти науки Ленїна.

Другий співробітник Лобаєвої "Правди" Т. К. теж хоче показати, що він за Ленїна і цитує довгі стрічки з його писань. Між іншим він наводить слова Ленїна: "Ми їдемо тїєю купкою по уривку до великих ворогам і нам доводиться тїти майже завжди під їх воцїем..."

Ленїн говорив про таких як ви: "Мало бути революційним і прихильником соціалїзму, або комунїзму взагалї. Треба вміти кожного моменту знаходити те кїльце в ланцюговї, що його треба держатися всіми силами, щоб втримати всього ланцюга." (Пролетарська Держава, ст. 165), або: "Хїба дивно, що деяких революційонерів (коли треба маневрувати, відходити, вичікувати, поволї будувати, безпощадно підтягувати, суворо дисциплїнувати...) охоплює благородне обурення і вони починають громити нас... вагаються і хитаються за кожного повороту лодїї і переходять від завзятї революційностї... до ненавїсти проти більшовиків". (Пролетарська Держава, стор. 166). Ви революційонери тільки на словах, але кїльця ланцюга не вмієте знаїти ані втримати тоді, коли вам його другї знайдуть і покажуть готове. Тому власне, що того не вмієте, почали ви киринну, а тимсамим і шкідливу для робітничо-фермерського руху роботу.

Ваші власні особистї амбїції відчили обиду, бо ви не в силї "суворо себе дисциплїнувати" по наказу Ленїна.

"Керувати трудящими й визискуваними масами може той тільки, хто не вагаючись їде своїм шляхом, не занепадає духом і не піддається відчаєви на найважчих і найнебезпечніших переходах." (Ленїн, "Пролетарська Держава" ст. 167). Ви цабетники і катї за амбіції. Я на політичній лїній курс не ходив, але в 30 років редактором їе був, як Лобаї, але моя фермерська честь не пошкодила б менї стати таким киринником. Вам не добро трудового народу в голові, а ваші власні ураженї амбїції.

Д. Я. Присташ.

АГЕНТУРА ГЕСТАПО ЗАГРАНИЦЮ

Агенція Прессе повідомляє, що нїмецька соціалїстична еміграційна преса в найбїльшїй будувати оприлюднить список іменних агентів нїмецької охоранки, що працюють за границею Нїмецьчини. В списку біля 300 назвчених агентів в Гестапо, що "працюють" в Австрїї, Чехословаччинї, Франції, Польщі і Швейцарії. Одночасно будуть оприлюднені данї про методи працї оодиноких агентів, як рїзко вказанї кола, в яких вони "працюють". Найбїльше агентів гестапо сконцентровано в тих країнах, де знаходиться велика кїлькість нїмецьких емігрантів. Завданням агентів гестапо є не тільки вислїдувати, але й в приміненї на широку скалу провокації.

"Робітнік",

FARMER'S LIFE

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA...

Subscription per year \$2.00

Telephone: 61465

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ

Щоденне для українського фермера та в Канаді — виходить кожної сер...

Передплата на рік \$2.00

FARMER'S LIFE

Cor. Pritchard Ave. & McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

Редакція за оголошення не відповідає.

МІНІСТР ФІНАНСІВ ДОНІНГ ПРОТИ НАЦІОНАЛІЗАЦІЇ БАНКІВ

М. Дж. Колдвел, сісієфний посол на округ Розтавн-Біггар, Саск., вніс минулого тижня в парламенті резолюцію з домаганням, щоб домінільний уряд націоналізував Банк оф Канада...

Та одним з найбільших оборонців банкірських інтересів показався міністр фінансів Донінг, який сказав, що він є абсолютно проти націоналізації приватних банків...

Містер Донінг “аргументував” тим, що обовязком парламенту є контролювати бізнес, а не оперувати ним.

Взяти для прикладу хоч би справу реліфу. На перший погляд здається, що президент банків і діти тих фермерів, що є на реліфі, стоять один від одного дуже далеко.

Фактом є, що за кожним разом, коли такий президент банку підіймається зі свого крісла на річний мітинг директорів банку, щоб сказати своє слово, так зараз після його промови сотні тисяч дітей тих фермерів і робітників, що є на реліфі, муть притягати свої паски.

Містер Донінг заявив, що він є проти резолюції Колдвела, бо вона є соціалістичного характеру.

Винувати Донінга за це не можна, бо він належить до того класу людей, яким за соціалізмом не буде житися так добре як зараз живеться.

СОЦІАЛ-КРЕДИТОВІ ПОСЛИ ГОЛОСУЮТЬ РАЗОМ З ЛЕЙБОРИТСЬКОЮ ГРУПОЮ

Кілька днів тому сісієфний посол А. А. Гіпс, з північного Вінніпегу зробив внесок в домінільному парламенті, щоб домінільний уряд дав пенсію всім тим людям, яким минуло 60 років життя.

Внесок Гіпса можна назвати прогресивним внеском, бо він домагався поліпшення життєвого рівня для десятків тисяч стариків трудящого класу.

Але дуже важливим в боротьбі за старечу пенсію було те, що соціал-кредитові послы, опинившись перед конкретним питанням, яке відносилося до поліпшення життєвого рівня частини канадського народу, без жодного вагання стали по стороні лейбористської групи в парламенті і голосували за внеском.

1861-Тарас Шевченко-1936

Народився 10 березня 1814 р. помер 11 березня 1861 р.

11 березня минає 75 років часу від дня смерті великого українського поета-революціонера Тараса Шевченка.

Закріпачена Україна добре знала свого поета, рядки його поезій запалювали серця мільйонів.

Але не довго лежав Шевченко на Смоленському цвинтарі у Санкт-Петербурзі.

Від Пітера до Москви — за дізнаним. З Москви до Києва — кінчимо. З Києва до Канева — Дніпром.

У безсмертній книзі “Державі і революція” Ленін писав про те, що панівні класи при житті великих революціонерів всіляко переслідували їх, катували і вбивали.

Рік-у-рік сторожеві пси царату ставили всякі перешкоди

“святого Тарасія” чаділа лампада.

Були навіть такі панські салони, де пам'ять Шевченка шанували, гимном “Боже царя храни”, який виконувався хором у “малоросійських” костюмах.

Але важко було сховати справжнього Шевченка від має Бунтарсько-революційні строфи, не зважаючи на спільну праю царських цензорів і українських лібералів, все ж доходило до нас, палили серця, викликали лють і ненависть до гнобителів.

Після Жовтневої революції українські трудящі почали вшановувати пам'ять свого поета так, як на це він собі заслужив.

Українські трудящі Канади неж гідно вшанують пам'ять цього великого генія в день 75-тих роковин його смерті.

КОМПАНІЇ РІЛЬНОЇ МАШИНЕРІЇ ПІДШРУБОВУЮТЬ ЦІНИ

Послугуючись лістами цін, щоб доказати, що ціни на фармерську машинерію значно піднялися в місті Логіам, А. Р. Велч, консервативний посол до манітобського парламенту на округ Торл Мавнтейн звизав прем'єра Брекена, щоб він порозумівся з домініальним прем'єром Мекензі Кінгом, щоб знизити ціни бодай до того рівня, “на яким вони були за режиму Бенета”.

Було б неправильно думати, що Велч мав на серці інтереси фермерів, коли він підноси́в це питання в манітобському парламенті. Фермері прекрасно знають, що консервативна партія обороняє інтереси найбільших багатч Канади, і коли Велч підніс це питання в парламенті, то зробив це з чисто політичних мотивів, мовляв, Бенет був ліпший для фермерів, як Мекензі Кінг, бо за Бенетового режиму фермери могли танше купити машинерію.

Але з того, що сказав Велч, виходить, що ліберальний уряд Мекензі Кінга не ліпший і не гірший за бувший консервативний уряд Бенета. Що ліберали так само братаються з банкірами і фабрикантами, про це ми не раз вже говорили, вказуючи хоч би на той факт, що ліберальний прем'єр Мекензі Кінг назначив на високого комісонера до Лондону не когось іншого, а таки Вінсента Меєса, бувшого президента Месеї Герис компанії, одною з найбільших компаній фармерської машинерії в Канаді.

Велч сказав, що обовязком уряду Брекена є натиснути на уряд Кінга, щоб він знизив ціни на фармерську машинерію на 20 проц. Послугуючись лістами цін, Велч навіс від \$2 до \$42 на жнивних сівалках, борохах і іншій машинерії. Читаючи з листа Інтернейшонал Гарвестер компанії, в яком говориться про виші ціни на деяку машинерію і частини до машинерії, Велч навіс ту частину листа, в якій компанія пише, що “це підвищення цін було конечне з огляду на те, що від цих частин треба тепер платити цю”.

Доглес Кемпбел, ліберально-прогресивний посол на округ Лейксайд, так само нарікав на виші ціни на фармерську машинерію. Він сказав, що американсько-канадська торговельна угода довела до того, що ціни на худобу впали, а цію ціни на фармерську машинерію підскочили.

В дебаті над грошовою промовою заборав, між іншими, слово дошол Григорчук з Етелберт. Цей, вибачте, взявся за велике діло — розвязати питання безробіття по містах. І “розвязав” його на причуд гарно, легко і в простій спосібі. Тому безробітні мають сидіти в місті і брати реліф? Чому їх не вислати на фарми, щоб вони працювали для багатчів? Не вислати безробітні родини на великі і нездані фарми, але на малі кількітки землі в ліпших дистриктах, бо на таких кількітках не треба багато машинерії. В таких дистриктах, говорив посол Григорчук, безробітні родини можуть працювати для багатч фермерів, а в заміну за це багатч фермери дадуть їм своєї машинерії, щоб обробити ті малі кількітки землі. Чи не прекрасна кооперація? Що за геніальна думка! Аж заносить від неї панщиною в Канаді.

А як там з насінням в Етелберті? Чи всі фермери мають його? Інші послы підносили це питання в парламенті, але з того, що рапортує вінніпегська щоденна преса, виходить, що посол Григорчук цим питанням не цікавиться. Так само нема нічого в пресі про те, щоб Григорчук сказав хоч слово в справі вищих цін на фармерську машинерію. А треба бунтаркам сівалках, борохах і іншій машинерії. Читаючи з листа Інтернейшонал Гарвестер компанії, в яком говориться про виші ціни на деяку машинерію і частини до машинерії, Велч навіс ту частину листа, в якій компанія пише, що “це підвищення цін було конечне з огляду на те, що від цих частин треба тепер платити цю”.

Зараз провадиться компанія, щоб зрешті “Форов” тижневиком. Компанія тижневиком місяця березня. Розуміючи те, що “Форов” не може відіграти шпесті своєї роля, аж тоді, як стане тижневиком, ми шанаємо усіх фермерів і робітників в Канаді дати можливість якнайбільшу підтримку нашій тепершній пресовій компанії. Хай ваша підтримка нашій фармерській газеті буде виявом нашого бажання справжньої здуки всього пригнобленого народу в цій країні.

Пішіть до редакції “Форов” на бліжній інформації в справі компанії. Пішіть на таку адресу:

THE FORROW, Room 301, Chambers of Commerce Bldg., Winnipeg, Man. Видавництво “Форов”.

Квіти народної творчості

Пані біла її по обличчю, томила від борани, волочила за коси, кадильця її обличчя.

У дикому розпачі селянська дівчина бігла в гай і, не знаходячись правди, голосила, сподівуючись, що хтось прийде її на допомогу. Тільки темні ночі знали про її сльози і на змарнілому обличчі люди бачили її горе.

Сходило і заходило сонце, минали роки і віки, а доля її завжди була смутна і гірка. Вона сльозила, що в гоні і зльотні виірвали її батьки, похвиляли малых діток, як тоді горали при дорозі.

Прокинувши життя Воно залізним ярмом ламало шпо української трудящої жінки. Рятуючи не приходив, а життя кінчалося в каторжному труді. Скільки ж тієї праці! І не марно, марно! Ось вона же чужо пшенницю. У багатія буде пшениця комора збіжна, а від неї лавить мшні поїткають, бо не буде її зерниці.

І щоб не змерти з голоду, треба було йти до пана, куркулі, купати кілями, мережми сорочку, шнати манітки, рукави.

Українські пани особливо любили шнати своїми шнатицями, кіліями.

У Павла Подуботюка, цього найліпшого кріпощника-кластика, на складах лежали сотні кіліямів, шнатицях українськими кріпачами.

Панадок українського гетьмана Ханенко організував на Київ

щині спеціальні майстри у своєму маетку. Там ткали, вишивали, мережили.

Граф Бобринський, графиня Ігнатєва, мамат Гудим-Левкович — усі вони дерли останню шкуру з українського народу і таланти його за безцінь ставили собі на службу.

А які ж це таланти! Яка в них робота була! Краса природи, великі мистецтві здібності народу — відбивалися в прекрасних формах вишивки, мережки, ткащини, малюнка, кіліма, різьби, кераміки.

З покоління в покоління передавали секрети про те, як готувати рослини фарби, якою технікою користуватися в шнати, в ткачці.

Народ український своє убоге життя переживав у вишивках на сорочку, рукавиці. Вічна хата в світлій цій прикрашала розшнати. Невеликі можливості були в білоці, але а який смаком, художнім розумінням дивича, або жінка прикрашала свою убогу хату. Хоч тут вони шкали відпочинку від важкої роботи від гоні, зльотного життя.

Скільки затонуло народних талантів! Але народ і собі своїм скарбом до пережиття цього життя

Сталіна!

І коли ми бачимо високу майстерність Ганни Собоцько, Параски Власенко, Марії Приймаченко, Тетяни Пати, — ми відчуємо за їх спінами сотні тисяч, мільйонів талановитих українських колгоспниць, дівач і молодич. Це вони — килдарки, вишивальниці, ганчарі, різьбярі — послали на першу українську виставку народного мистецтва свої роботи, як найкращий доказ того, що може робити український народ, зволений від “овоїх” і чужих панів.

Трудяща українська жінка разом з трудящими жінками інших національностей весело і гордо крокує вперед. її праця — це переможна пісня великої епохи Сталіна. Якравими, різнобарвними даматками горять кіліма, шнатики, gobлени, шнатиці, кераміка на першій виставці українського народного мистецтва.

Це український народ, вітаючи тов. Сталіна, укаичує своє нове щастливє життя!

ВЕЛИКІ ЗИСКИ ТЮТНОВОЇ КОМПАНІЇ

Монтреал, Кве. — В фінансовій змрі Імпіріал Тобєко Ко. за 1935 рік, який опубліковано минулої п'ятниці, вивидється, що ця компанія мала \$3,843,944 чистого зиску. В 1934 році чистий зиск цієї компанії становив \$5,819,767, або \$24,177 доларів менше, як в 1935 році. За два діше роки ця компанія мала \$11,663,741 чистого зиску на тютюні, який вона забрала від фермерів за безцінь.

“ФОРОВ” АПЕЛЮЄ ДО ВСІХ ФАРМЕРІВ І РОБІТНИКІВ В КАНАДІ

Найбільше пекучою проблемою канадських фермерів і робітників під теперішній час, є проблема будування об'єданого фронту в їхній боротьбі за мир, волю і поліпшення економічного життя. Об'єднаний рух простого народу цієї країни не лише забезпечить йому теперішні демократичні права, але і виборе йому ще більш права, виборе йому мир і відповідний рівень життя. До цього руху за всяку ціну треба приєднати величезне число канадських фермерів, які тепер нахальдяться в невідрадному становищі.

В степових провінціях фермери ще починають об'єднуватися в одно тіло. Вони обговорюють у своїх організаціях питання єдності. Завдяки цьому рухові різні фармерські угрупування добились вже деяких малих успіхів, повляється об'єднаний рух на муніципальній базі. Але не за горами той день, коли фермери об'єднуються довола одної сильної організації, яка буде стояти на сторожі інтересів трудящого фармерського народу.

Такий об'єднаний рух фермерів, який створює з робітниками єдиний фронт, найбільшійм варіантом віра в нашій країні, він не допустить до фашизму і буде в стані добитися законів, які удержать ті їгарі, що зараз несє їх на своїх плечах канадський народ. Фармерська газета “Форов” завжди підтримувала всіми своїми силами той рух, який створює до об'єднання трудящих рілі з трудящими містами. На протязі літ

ДОНІНГ ПОПУЛЯРИЗУЄ АСЕКУРАЦІЙНІ КОМПАНІЇ В КАНАДІ

Містер Донінг, міністр фінансів в ліберальній уряді Мекензі Кінга є дуже зацікавлений в тому, щоб асекураційні компанії в Канаді мали яконайбільше зисків. В цьому нема нічого дивного, коли взяти на увагу те, що між домініонами міністрами були і є люди, особисті інтереси яких є тісно пов'язані з інтересами асекураційних компаній. Одні з них є директорами цих компаній, інші мають в них великі грошові вклади, які приносять їм добрі дивіденди кожного року.

До котрої з двох підвищених категорій міністрів належить Донінг, ми не знаємо, але що він є з ними споріднений, про це і має нема жодного сумніву. Нема і не може бути буржуазного міністра, який не був би споріднений з фінансовим капіталом, головним чином фінансів в буржуазному уряді. Якщо він не є директором або шеровцем якогось капіталістичного фінансового підприємства, то він є зв'язаний з ним через свою політичну партію, бо ці підприємства дуже щедро сплять гроші на виборчу кампанію капіталістичних політичних партій, щоб опісля могли їх використати свою політику.

Беремо до рук вінніпегську щоденну газету “Фрі Прес” з 25 лютого і находимо в ній велике спільне оголошення асекураційних компаній з фотографією міністра Донінга, який хвалиться, що кільканадцять років тому він був звичайним собі фермером в околиці Йорктон, Саск., і возив волами пшеницю, який то з нього був фермер і скільки то різних труднощів він пережив. Розуміється, сьогодні він їх не переживає і не відчуває. Донінг обертається сьогодні між аристократією і про фармерські злидні навіть чути не хоче.

В цьому оголошенні асекураційні компанії наводять слова Донінга, який сказав, що “найбільші канадські опікуні стережуть ошадності 3,500,000 канадійців”. Це значить, що асекураційні компанії розпоряджаються грошима цих людей, які

вони вложили в асекурацію, або на процент. І містер Донінг каже, що мільйони малих вкладчиків здаються на цих опікунів, щоб вони справляли за їхніми малими ошадностями в такий спосіб, в який ці малі вкладники не можуть самі справлятися.

Хто є тими малими вкладниками в асекураційних компаніях? Є це звичайні фармери або робітники, які мають асекураційні поліси в цих компаніях, але ніякого права голосу не мають тоді, коли вибирається директорів. Право голосу мають найбільші банкіри і фабриканти в Канаді, бо тільки вони входять до дирекції асекураційних компаній. Один такий банкір або фабрикант має сотки тисяч доларів в такій компанії, які він вложив у бізнес, а фармер або робітник грошей на бізнес не вкладає, він тільки платить компанії премію від асекурації на життя, а компанія пускає ці гроші у бізнес і має з цього прекрасний зиск. Часом буває, що такий фармер або робітник платить свої премії через кілька років, а опісля всі його центи пропадають, бо не може далше платити. В такий спосіб останніми роками канадські фармери і робітники втратили мільйони доларів. А містер Донінг каже, що асекураційні компанії є “найбільшими опікунами ошадностей 3,500,000 канадійців”.

Ми від себе скажемо, що асекураційні компанії являються найбільшими паразитами і горами канадських трудящих. Про це найкраще знають ті фармери, які дали їм моргедж на свої фарми. Скільки то було випадків, що фармер вилятив весь моргедж ратами й процентами, а опісля лани від асекураційно-моргеджових компаній предкладають йому рахунок, що він ще винен більше, як позичив. Плати, або гони з фарми.

Чому містер Донінг не сказав, скільки то фармерів викинуло з фарми за довги ці “найбільші опікуни 3,500,000 канадійців”? Хто знає чи До-

ПЛАТА ЗА “ДРУЖБУ”

Близька до польських урядових кіл газета “Кур'єр Поранний” вміщує передову під заголовком “Політичні платіжки за дволичність політики Німеччини”. Газета констатує, що німецький уряд за останній час заострив курс на германізацію польської національної меншости в Німеччині з допомогою нацистських засобів пропаганди. Газета зазначає, що опісля повернення з привою цього питання з клопотаннями до канцлера Гітлера.

Берлінський кореспондент “Нее фрейе пресе” відзначає наростаюче за останній час напруження в німецько-польських стосунках. За словами кореспондента, в німецьких правлячих колах велике невдоволення вислікає заходи польського уряду, які обмежують транзитне заставлення сполучення через Данцигський коридор. Почувши про це, польський уряд розшукує в Берліні розарування з вогнищою політики Польщі.

“Базлер нахріхтен”, аналізуючи в передовій труднощі німецько-польських стосунків, пише, що вже через два дні після урочистого святкування дворянства німецько-польського пакта “проривається назовні важко приховувані суперечності”, які існують між обома країнами не тільки в економічній, але й у політичній галузі.

Нагадуючи про різкі розбіжності між обома країнами в питанні про неспілкування Німеччиною польські торговельні і державні грошові претензії, газета пише: “Проте, суперечності між обома партнерами пакта про ненапад від 1934 року впадо не тільки еко-

номічний і фінансовий, асе і політичний характер. Прямод усього останнього часу польська національна меншость у Німеччині дуже скаржиться на загострення політики германізації польської меншости. Польці, які живуть у Німеччині зокрема, примушують вступати до націонал-соціалістських організацій, заснованих на принципах переваги німецької раси. З другого боку, німецька меншость у Польщі, особливо у Верхній Сілезії, також скаржиться на погіршення її становища внаслідок політичних заходів польської влади... У данцигському питанні також існує багато нерозв'язаних проблем”.

НОВІ ПРИКАЗКИ

Велике місце в усній творчості займають приказки. Приказка бичує негативні явища чи підносить, підкреслює, величає щось гарне в нашому житті. Старі приказки дуже живучі і маси живають їх навіть і тепер. Але нове колгоспне життя породило і нові приказки. Наведемо частину нових приказок, записаних в селах Чернігівщини — Густиній, Іржавці, Парасфіївці, Рожкивці, Гужівці та інших.

Злодій Пеглора покрав півнів і курі;
Гай, гай полетіли пани в теплий край;
Дай пана в ребро — зробиш собі добро;
У пана брати — своє повертати;
Пани наживались, та тільки роги зістались;
Тікай, пане, хоч волами, аби не був з нами;
Тікай від пана, а тепер і пан утік;
Святий може орати не поможе, як кропилом махати, а глибше землю орати;
Ліп ходив з молитвою, а тепер боїться, щоб до цього не прийшла;
Колісь мав почота, а тепер злався на чорта.
Ці поговорки, приказки, приказки творяться самими масами і широко вживаються в колгоспних селах.

Що кажуть амнестовані в'язні

(Кореспонденція з Західної України).

Кілька тисяч політичних в'язнів одержали волю. Около 300 з них переїздили через Львів до своїх родинних сіл, на Волинь, у Східну Галичину. Громадський Комітет міста Львова для помочи політичним в'язням, що допомогово акцією серед найширших мас зібрав і помагає амнестованим в'язням, зустрів їх.

В'язні вповідали багато про свої переживання. Ось горстка найцікавіших слів:
— Кілько літ
— Вісім.
— Де?
— В Мисловіцах.

На неповних 200 в'язнів обчислена тюрма в Мисловіцах, а тепер там постійно від 400 до 500 в'язнів. Більшість в'язнів келій виходить на північ. В'язні майже ніколи сонця не бачать. Прохід також відбувається на північній стороні тюрми.

Нема майже в'язня, який не хорував би на ревматизм, на легені, на серце.

В кожній келії тільки одно ліжко, так, що решта людей мусять спати на сінниках, на камінній підлозі. Всяка нечесь дошкуляє і годі обгнатися. В'язні мусять носити “кіблі” тюрмені. Обстрижені голови нагадують їм їхне понижження. Строгий тюрменний режим правдиво мусить бути виконаний.

За подання товаришів кукника хліба в часі прогулку покарали політичного в'язня двоєденною темницею. Закалення не доходить до прокуратора. В тій тюрмі збожжевали три в'язні: Кневські, Шкутник і Мильнер.

А ось в'язень з Тарнова. На обличчі усмішка, мимо того, що видно сліди жалких переживань. Він оподаєває:
— При кінці 1935 року перебувало в тарнівській тюрмі 1,000 в'язнів. В січні, 1935 року, була голодівка політичних та кримінальних в'язнів, погана пожива і погане відношення. Попередню політичній в'язні мали свої права, але начальник тюрми заповів відібрати тих

Цілком інша доля всяких ошустів та інших, що мають якісь вигоди, як радіо в келії, власну одягу, газети. Подібно одержують в'язні з ОУН, які є дуже допліяні супроти влади, а боротьбу пролетарську саботажують.

В жіночій тюрмі в Серадзі, в протягу двох днів оподає чотири літри води на в'язня. Супроти того щоденне миття являється “люксусом”. Адміністрація помістила в одній келії сушити на різних ступенях висот одягу. Коли

в'язень виходив з купелі, ждав на нього вже тюрменний “кібель”. В'язні по кілька тижнів, на знак протесту, сиділи в білому, в тюрменних келіях.

Політичних в'язнів ділили по різних келіях. Книжок, ані газет не допускали. На проході не можна було поміж собою говорити. Коли хтось хотів ужитись якоїсь мови, не пускали разом книжки і газети, а тільки одно в'язня.

За порушення стяжок у зв'язку зі смертю одного товариша, який помер на сухоті, закардали курити, писати й одержувати листи. Лікарська опіка зовсім відсутня, не виконується тих обов'язків зглядом в'язнів. В'язні, що приходять до лікаря, карається за “удавання”. Ліки роздає кримінальний в'язень.

В дрогобицькій тюрмі особливо дався в знаки лікар Бігер. Але не в усіх тюрмах однаково. Залежить дуже багато від “індивідуальності” адміністрації.

У львівській тюрмі зроблено нову темницю, в сутерінах, куди не доходить голос людський. Там замкається в'язнів за такі “провини”, як дивлення через вікно на подвір'я. В відношенні до в'язнів відзначились особливо віддільові — Конечний і Шермета. Піднатиском в'язнів, в липні м. р. адміністрація була змушена перенести їх до довшого відділу.

К. П.—ць.

Соціалістична пшениця

(Воздушно поштою від спеціального кореспондента “Фармерського Життя” в СРСР).

Найновіший економічно-політичний декрет радянського уряду носить скромний наголовок: “Стимулювати культивування пшениці і збільшити прибуток колективних господарств, які ростять пшеницю”. Але за цим скромним наголовком криється подія, яка не лише кидяє ясне світло на нове життя соціалістичних селян, але й має важливе значення для визвольної боротьби мас трудящого народу в усіх капіталістичних країнах і колоніях.

Декрет містить в собі дві важливі постанови. Перша постановою є:
“Підвищити з 1 липня 1936 року заготовні ціни на пшеницю на 1 крб. 20 коп. за центнер.”

В чому лежить велике міжнародне значення цього декрету? Не лише і не так в тому факті, що колгоспники, яких прибутковий в готівку була тільки лише 1935 році була 67 проц., білий рік в 1944 році, дістали тепер повне жерело для дальшого збільшення їхньої прибутковості в 1936 році. Це, розуміється, є так само надзвичайно важливе, але такі речі єгалі вже звичайними випадками за соціалізму. Міжнародне значення підвищення державних цін на пшеницю полягає в тому факті, що це стаєся після того, як ціни на споживчі товари, між ними також і на хліб, голітьовий білий хліб, становлять буднички і т. ін., злинулися

постійно і значно знижувано на протязі останніх 18 місяців. Чи це потрібно більше пояснювати, чому це є так надзвичайно важливе? Чи це кожній той, хто борювався за об'єднання визвольної боротьби робітників і трудящих селян, чи не кожній той, для кого бойовий союз трудящого народу в містах і на фарамах є дорогою, відчуває це? Чи видолячи з домаганьям за нижчі ціни на хліб для робітників й одночасно домагаючись, щоб фармерам платили відповідні ціни за їх збіжжя, така особа хіба не чула дуже часто згрозливую заувагу: “Такий дегерог, і як він хоче прийти до висновку, що ціни на хліб повинні бути знижені в той сам час ціни на збіжжя повинні бути підвищені. Зниження ціни на хліб буде завжди означати, що фармер дістане менше за свою пшеницю; підвищення ціни на збіжжя буде завжди означати, що робітник мусять платити більше за хліб.” І то не завжди були лише вороги, які так говоривши й далі говорять; між людьми, які так говорять, є багато таких, що просто не можуть собі уявити такої думки підвищення ціни на збіжжя і зниження ціни на хліб.

Можливе це, чи ні? Що можливе не довела не лише наука марксизму і ленінізму, але й досвід показує також на практиці країна зі своєю 170,000,000 населенням. Між

інтересами робітників і трудящого народу на фарамах нема суперечностей, які ділили б їх. Суперечність між зниженням ціни на споживчі товари і підвищення ціни на збіжжя є лише позірною суперечністю, яку капіталісти витворюють між робітниками і фармерами, щоб збільшити свої зиски. У зв'язку з цим, багатьом людям навіть не приходить на гадку, що суперечність — правда, в протинний бік, дуже часто капіталісти ломлять самі. Трапляється дуже часто, що капіталісти обнижують ціни, які фармери дістають за своє збіжжя, і в той сам час підвищують ціну на хліб. Різниця між цими цінами йде на те, щоб зробиши зиски капіталістів це більше чому. Чому, отже, не можна мати об'єднаного народного фронту продукентів міста і села, щоб можна було боротися за домаганья: знизити ціни на хліб, підвищити ціни на збіжжя фармерам, розуміється коштом капіталістів.

В країні соціалізму, яка знає збагачення капіталістичного звичайними прибутками фармерів й одночасно зниження ціни на споживчі товари для колективних (споживачів) є антивіносно справою, тільки тому, що нема капіталістів, тільки тому, що робітників і мас селян в нерозривній єдності з одними — самі виробляють свою долю і свою економію. Селянин дістає більше за свою пшеницю, купуючи одночасно по знижених цінах фар-

махи, машини, які належать до народу, приніс таку зміну в останні кілька місяцях, яка не могла не виявитися в надзвичайно швидкому збільшенні життєвого рівня всього народу.

Декрет містить в собі ще й друге рішення, яке не менше за перше ілюструє різницю між капіталістичним а соціалістичним господарством.

Державні ціни на пшеницю, які піднесено на 1, крб. 20 коп., будуть служити тепер за мінімальні ціни. Крім того ціни будуть піднісяться ще більше, коли індивідуальні колгоспни, або індивідуальні колгоспни селянські родини будуть продавати більше пшениці. Чи не є це типографічна помилка? Чи не повинно бути сказано: коли будуть продавати менше пшениці? Бо менше кінців ісеба продає пшениці знизжує ціну, а зменшення продажів не понизить ціни. Цей закон є такий старий, як старий капіталізм. Радянський закон з 11 січня є цілком відмінний.

“Коллективні господарства, що продали державі не менше як 10 центнерів пшениці, але не більше як 50 центнерів на один колгосп, одержують за кожний центнер проданої державі пшениці і премію-надвижку від існуючої закупівельної ціни в розмірі 10 процентів.”

І тут декрет встановлює дальше ступеневаність цих додаткових цін: від 50 до 100 центнерів — 15 проц.; від 100 до 150 центнерів — 20 проц.; від 150 до 200 центнерів — 30 проц.; від 200 до 300 центнерів — 40 проц.; від 300 до 400 центнерів

— 50 проц.; від 400 до 600 центнерів — 60 проц.; від 600 до 800 центнерів — 75 проц.; від 800 до 1,000 центнерів — 90 проц. Кожний колгосп, який продасть державі більше як 1,000 центнерів пшениці зі своєю врожаю, дістане подвійну ціну за всю пшеницю продану державі.

Подібні умови існують для індивідуальних (поодиноких) колгоспних селян, коли вони продають державі свою надвижку пшениці. Тут 10 проц. премії-надвишки починається з 15 кілограмми; від 25 до 50 кілограмми вона (премія-надвишка) вніносить вже 15 проц.; від 50 до 75 кілограмм — 20 проц.; від 75 до 100 кілограмм — 30 проц.; від одного до 1 1/2 центнера — 40 проц.; від 1 1/2 до 2 центнерів — 50 проц.; від 2 до 3 центнерів — 60 проц.; від 3 до 4 центнерів — 75 проц.; від 4 до 5 центнерів — 90 проц.; а за 5 або більше центнерів — 100 проц., тобто подвійну ціну.

Негайною метою цього декрету, як видно вже з його наголовою, є захопити до не більшій управі пшениці. Чому? Бо робітники не хотять їсти хліба знизкої якості тоді, коли вони можуть купувати білий хліб і кейки. Розуміється, що в останніх кількох роках порція споживання чорного і білого хліба постійно змінювала в користь останнього. Так само зросло споживання кейків та інших високої класи пеккарських продуктів. Але стархановський рух збільшує прибутки робітничого класу, а так само й селянства, яке, обрива-

в тих районах, де не росте пшениця, а лише бавовна і льон, купує муку і хліб до такої міри, що й там тепер їдять чорний хліб лише ті, для яких він має особливий смак, а не для того, що не можуть дістати білого хліба. Крім цього на кейки і на пироги, як також на інші подібні продукти, які тепер споживають в СРСР в нейморно великих кількостях, вживається майже виключно пшеничний мука.

Такий збільшений попит, за умовні анархічного закону відносно постачання і попиту, який існує за капіталістичних обставин, довів би до того, що ціни на продукти зроблені з пшеничної муки, дуже швидко підвищились б до нечуваної височини. Результатом цього було б те, що підвижка заробітної платні, яку робітникам здобули впертою боротьбою знову втрапила б свою вагу в дуже короткому часі і споживачі цінних споживчих товарів знову злинались би.

Але вище згаданий закон радянського уряду є зовсім відмінний; вищі ціни на фармерську пшеницю, нижчі ціни на хліб! Коли робітничий клас може краще харчуватися, тоді й селяни можуть також краще харчуватися. Коли зростає добробут робітничого класу, то в той самий час зростає і добробут селян. Коли зростає добробут селян, тоді й робітничий клас тішиться кращим життям. Це є соціалізм, це є нероздільний ленінсько-сталінський союз між робітниками і селянами.

Л. Ф. Борос.

Умовини Італо-Етіопської війни

Рівняючи до обставин у війні з 1896 року, італійська преса малює рожевими кольорами переможний кінець сьогоднішньої війни...

коли зачнеється битва в гірських околицях, італійська армія може посуватися вперед тільки, здобуваючи одну гору за другою, будуючи шляхи кілометр за кілометром.

Видиття албертійського соціал-кредитного парламенту, від якого багато мешканців Алберти сподівалися хоч би перших кроків в напрямі здійснення Абергартом обіцяний ним дивідендів.

Видиття албертійського соціал-кредитного парламенту, від якого багато мешканців Алберти сподівалися хоч би перших кроків в напрямі здійснення Абергартом обіцяний ним дивідендів.

ПОЗБУТИСЯ "ІРЖИ", ЯКА НИЩИТЬ НАШ ЗДОРОВИЙ ОРГАНІЗМ

Мирнам, Алта. — Після того, як українські панки обдурили фармерів Алберти відпорною на іржу пшеницею, стягаючи їх до Едмонтона на "конвенцію", в нашій місцевості появилася оголошення, що до нас приїде генерал без армії Капустянский.

Ще говорив Савчук, який почав "визволяти" Україну і апелювати до зібраних за грішми, бо їм потрібно грошей на "визволення", на амуніцію, на гранати.

АНГЛО-РАДЯНСЬКА ТОРГІВЛЯ

Лондон. — Останнім часом преса відає багато уваги переговорам Експортлісу з англійськими імпортерами про продаж радянських пилотеріалів Англії в 1936 році.

Так, фашизм рішається на кожну грабницьку війну, не оглядаючись на смерть і загибель мільйонів людей, щоб вдовольнити імперіалістичні інтереси з прагненням жменьки визискувачів.

ЗАКОНОПРОЄКТ СОЦІАЛ-КРЕДИТУ

Едмонтон, Алта, 28 лютого. Соціал-кредитовий прем'єр Абергарт заявив вчора, що в понеділок він предложить законопроекти соціал-кредиту, про право відіку послів з провінціального парламенту і бюджет на наступний фіскальний рік.

"БРОШУРА" ЛОБАЯ ЗМІЦНИЛА НАШІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Керот Ривер, Саск. — Хочу подякувати читачів "Фарм. Життя" за діяльність нашої організації. Не зважаючи на те, що Лобая розіслав свою брошуру по усіх закутинах Канади і не забув також і про нашу місцевість, з метою пошкодити розвиткові наших організацій, то в нас робота на багато покращала.

Як лише ми скінчили листопадову пресову кампанію, зараз ми взялися до читання книжок з мандрівної бібліотеки, книжок, перешитих за \$1 на фонд мандрівної бібліотеки. Після того ми замовили більше книжок.

РАДІОТЬ УСПІХОМ НАРОДНОГО ФРОНТУ В ІСПАНІЇ

Мадрид, 22 лютого. — Прем'єр Азана одержав від Енамордо Куеста, провідника революційного руху в Порторіко, привіт з приводу виборчої перемоги іспанського народного фронту.

ПОРОХОВІ БУРІ В СТЕЙТІ ОКЛАГОМА

Гоймон, Аклагома. — Північно-західну Оклагому навітряли минулого тижня великі порохові бурі, які поважно ушкодили озимину.

Чи правильні ті, які говорять, що в нас забагато кампаній

Беручи участь в кожній кампанії, яку переводять робітничо-фармерські організації, ми ні доводять до страждань фармерів, які говорять, що в нас забагато різних кампаній, кожного місяця одна, а то часом і більше.

Прийшов листу "Воркера". "Ні, цім разом не дам вам нічого на листу." Але коли я послав йому, що "Воркер" є органом всіх трудящих фармерів і робітників в Канаді, що революційний рух не діється тільки на нації і расі, то мій знайомий фармер дав 15 ц. на листу.

Тут мушу признатися, що вербування нових членів до наших організацій не є легкою справою. Через три тижні я майже кожного вечора відвідував щонайменше двох або трьох фармерів, говорив з ними про причини теперішніх злиднів і пояснював, що найголовнішою причиною цих злиднів є наша неорганізованість, що багато фармерів не належать до робітничо-фармерських організацій тільки тому, що вірять брехням і підшептам наших ворогів, які при кожній нагоді стараються обманувати нашу організацію, щоб в такий спосіб не допустити нас до єдності.

Довго я пояснював цьому фармерові значіння робітничо-фармерської преси в Канаді і що кожний фармер повинен зробити для її зміцнення. Я страдив майже ціле пополудня на розмові з цим фармером, але з якою радістю і виходив з його хати, коли він дав мені \$2 на переплату "Фарм. Життя" і \$5 ц. на пресовий фонд.

Ці в грудні відбулася кампанія ТУРФДіМ для здобуття нових членів. Я поставив собі придбати найменше трьох нових членів до місцевого відділу. А коли і не придбав їх, подумав і собі, то бодей доліж їх до нашої організації тим, що розкажу їм обширно про те, що вона зробила для українських фармерів і робітників в Канаді. Не зрозуміють мене сьогодні, то завтра, а завтра, як і приїшов до нас, щоб

всім голод, злидні, війну і фашизм. Це вже буде за великий крок вперед — відповім мій знайомий. Але по кількох годинах розмови я знова виходив веселий з його хати, бо цим разом він став членом ТУРФДіМ і став моїм товаришем не лише по праці, але й по організації. В грудневій кампанії я здобув для місцевого відділу ТУРФДіМ трьох членів на протязі трьох тижнів. Дехто може подумати, що забагато труду доложив я, щоб придбати всього трьох членів для нашої організації, але я цієї думки не поділяю. Як би кожний з нас приєднав був в грудневій кампанії лише по одному новому членові, то предстанте собі, як ми були б зміцнили нашу організацію і її вплив на українських фармерів і робітників в Канаді. А здобути можливий тільки треба було вистаритися.

зимою, але я пішов по хатах і зібрав на листу \$3.75 для політв'язнів на Західній Україні. В лютім місяці кампанію ТУРФДіМ надалі довів, що тягаться до будинків ТУРФДіМ в різних місцевостях Канади. Ці будинки не сміють пропасти, вони не пропадуть, коли ми попрацюємо щиро в теперішній кампанії. Я вже маю на своїй листу пару доларів і досі стрічуся лише з одним фармером, що відмовився жертвувати на цю ціль. Багато фармери дані не можуть, бо кожний знає, що тепер коло них дуже важко за цента, але коли він дає п'ять центів як вдоволеній, бо не теоретичав, як 50 ц. в так званих нормальних часах. Я сподіваюся дотягнути до \$10 в цій кампанії самими нашими датками. А як би кожний член ТУРФДіМ зібрав на свою листу лише \$3, то і вірю, що квота, яку назначив ЦВК ТУРФДіМ, була б набагато перевиконана. А я ще раз скажу, що зібрати можна, тільки треба хотіти.

